

Maria și Marta

revista surorilor

Biserica Creștină Baptistă „Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56A, Sect. 1

Nr.23 Mai 2007

*„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru
mântuirea gata să fie descoperită în
vremurile de apoi.” 1 Petru 1:5*

Ce alegi?

Legenda spune că o femeie săracă cu un copil în brațe, trecând pe lângă o peșteră a auzit o voce misterioasă care i-a spus: *“Intră și ia tot ce îți dorești, dar să nu uiți ceea ce este mai important. Amintește-ți că după ce vei ieși poarta se va închide pentru totdeauna. Așa că profită de această oportunitate, dar nu uita ce-I mai important”*.

Femeia a intrat în peșteră și a găsit multe bogății. Fascinată de aur și de bijuterii, a așezat copilul pe o stâncă și a început să strângă de zor tot ce putea duce.

Vocea misterioasă i-a vorbit din nou: *“Ai doar opt minute”*.

Când au trecut cele opt minute femeia, încărcată cu aur și pietre prețioase, a fugit afară din peșteră și poarta s-a închis... Atunci și-a amintit că a uitat copilul înăuntru, iar poarta s-a închis pentru totdeauna.

Bogăția a durat puțin, iar disperarea pentru totdeauna. La fel se întâmplă de multe ori și cu noi. Avem aproximativ 80 de ani pentru a trăi în această lume și o voce ne amintește mereu: ***“Nu uita ce este cel mai important!”***

Și cele mai importante sunt valorile spirituale, familia, prietenii, viața... În schimb câștigurile, bogăția, plăcerile materiale ne fascinează într-atât încât uităm de ceea ce este mai important.

Așa ne risipim timpul și dăm la o parte esențialul: ***“Bogăția sufletului”***.

Să nu uităm niciodată că viața în această lume trece repede și că moartea vine când ne așteptăm mai puțin. Iar când poarta vieții se închide pentru noi, nu ne mai folosesc la nimic regretele.

Trăim într-o lume plină de probleme, neliniști și injustiții și toate numai pentru că am uitat ce este cel mai important ***„bogăția sufletului.”***

Să împlinim cuvântul !

Oameni de sacrificiu

”Misionari ascunși”

“De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru din lăuntru se înnoiește din zi în zi”.

2 Corinteni 4.16

Poate că de foarte multe ori ne întrebăm “de ce Eu”?

De ce sunt așezat într-un loc unde deși fac voia lui Dumnezeu iau porții uriașe de smerenie în fiecare zi?

De ce eu trebuie să reglez conflicte în fiecare zi, conflicte pe care nici nu le doresc și nici nu contribui la crearea lor și care mă dor și durează și durează...

De ce mă rog pentru o problemă pe care o am de ani și ani și nu primesc nici un răspuns deși Dumnezeu îmi răspunde la alte rugăciuni atât de repede că în viața mea sunt miracole în fiecare zi.

Nu vi s-a întâmplat să duceți un serviciu ani și ani de zile, un serviciu foarte greu și prost plătit și să sperați în ceva mai bun și să vă treziți aproape de pensie în același loc? Ați fost acolo omul bun la toate, omul de sacrificiu, ați stat neclintit.

Un soț (o soție) se roagă poate ani de zile pentru cel cu care își petrece viața, pentru mântuirea lui, pentru aducerea lui la Domnul și se gândește de nenumarate ori că atunci când va veni ziua aceea va avea lângă el un om nou și multe din supărări, din zburciunile prezent, din neînțelegeri vor dispărea și se trezește după o viață de așteptare că lucrurile au rămas la fel.

În zilele când îmi este foarte greu mă duc cu gândul la oamenii de sacrificiu a căror viață este pregătită pentru un singur țel, să meargă într-o misiune și să moară. Sunt necunoscuți.

Așa și mulți dintre noi ne transformăm viața într-un sacrificiu, nepriceput de cei din jur și uneori greu de înțeles chiar de noi.

Și mergem înainte, singurul lucru care ne ține este credința. Nu vi s-a întâmplat, ca de ani și ani să fiți fără răspunsuri, decât “*Harul meu îți este de ajuns*”, și să sperați că soțul se va întoarce la Dumnezeu, că veți avea un alt loc de

munca, că ceva se va schimba și în sfârșit va fi mai bine, că în sfârșit ați rezolvat marea problemă?

Nu vi s-a întâmplat să spuneți: De ce eu ? De ce mie? Întrebări care păreau fără răspuns și totuși ați trecut mai departe purtat în brațe de Dumnezeu care v-a șters lacrimile neputinței.

Și anii au trecut, cei din jur s-au mirat de credințioșia pe care o aveți, de dragostea de care ați dat dovadă, mulți v-au compătimit dar ați rămas în aceeași situație și poate că în final ați înțeles că sunteți pus de Dumnezeu pe postul de misionar tăcut într-o viață de sacrificiu.

O viață totală de sacrificiu. Eu cred că Dumnezeu crește foarte mult astfel de oameni, că îi iubește și că postul acesta dureros pe pământ este deosebit de apreciat în cer. Cred că acest post lucrează în noi desăvârșirea finală. Indiferent cât este de mare sau de mic sacrificiul, deseori determină cât de angajați suntem în minte și în inimă pentru a fi supuși voinței Tatălui nostru Ceresc.

Modelul de sacrificiu include, o perioadă de efort în timpul căreia noi trebuie să evaluăm și să cântărim consecințele deciziilor noastre. Alegerile pot să nu fie, întotdeauna, clare sau ușoare, astfel că trebuie să ne străduim.

Da, vreau să scriu despre acești misionari ascunși, despre acești misionari tăcuți, coloane de lumina spre cer născute din lacrimi de rugăciune.

Da, vreau să spun că ei îl glorifică pe Dumnezeu prin viața lor daruită prin sacrificiu.

Sunt mai mult decât propovăduirea evangheliei prin exemplu personal, sunt stânci, în același loc, luminate de soarele credinței.

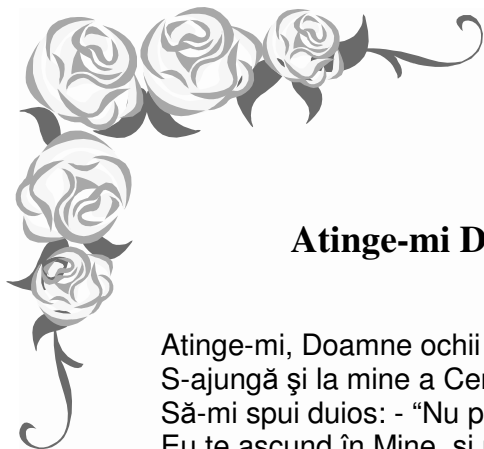
Nu știu câți înălțăm rugăciuni pentru astfel de misionari tăcuți, nici nu știu dacă realizăm că există și că totuși ei sunt printre noi, câți mulțumim lui Dumnezeu pentru ei.

Dumnezeu cu dreapta Sa biruitoare îi poartă prin ani și îi întărește.

Oameni de sacrificiu, parfum de cer pe pământ între oameni, ostași aleși de Dumnezeu și puși alături de noi, să rabde totul, să creadă totul, să sufere totul, să mărturisească despre El, să rămână în El și să trăiască și ei cum a trait Isus. Lumina lor poate nu reușim să o vedem întotdeauna, să o înțelegem întotdeauna dar Dragostea lor este biruitoare.

Mariana Zamfiroiu

Atinge-mi Doamne ochii

Atinge-mi, Doamne ochii și pleoapele cu tină,
S-ajungă și la mine a Cerului lumină;
Să-mi spui duios: - "Nu plânge! Și nu te-ngrijora!
Eu te ascund în Mine, și nu te voi lăsa!"

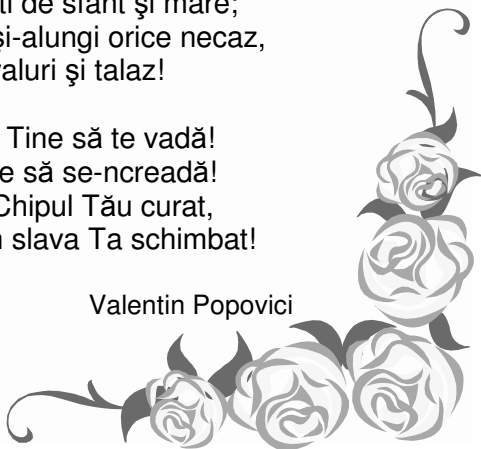
Atinge-mi, Doamne, ochii, în marea-ți bunătate,
Să văd în orice vreme că ești stăpân pe toate;
Să văd cum strălucirea din stările de har,
Topește-n mine teama și orice gând amar.

Să văd, când vin vrăjmașii puhoi în nimicire,
Că brațul Tău puternic mi-aduce izbăvire;
Să văd, când mi-e Dotanul de oști înconjurat,
Că oastea Ta-l mai mare, și Tu ești Împărat!

Atinge-mi, Doamne, ochii să văd a Ta lucrare,
Să înțeleg mai bine cât ești de sfânt și mare;
Să văd cum întinzi Mâna și-alungi orice necaz,
Și îmi croiești o cale prin valuri și talaz!

Vreau ochii mei, Isuse, pe Tine să te vadă!
Vreau inima întregă în Tine să se-ncreadă!
Și-așa, privind la Tine, la Chipul Tău curat,
Să fiu și eu prin moarte, în slava Ta schimbat!

Valentin Popovici

ISUS ȘI CELE ZECE PORUNCI

- 8 -

“Să nu furi !” (Exodul 20:15)

Dumnezeu interzice furtul. A opta poruncă stabilește dreptul la proprietate. Nimeni nu poate lua ceea ce îi aparține altuia fără să calce în picioare acest drept.

Pentru mulți oameni ceea ce interesează nu este a rămâne cinstiți, ci a nu se lăsa cumva prinși. Ziarele sunt pline de povestiri cu hoți, fraude și necinste de diverse feluri.

A. EXPLICAȚIA TEXTULUI

1. “Să nu furi !” (Exodul 20:15)

Dumnezeu ne-a dat această poruncă pentru a ne întipări respectul bunurilor altuia. Povestirea creațiunii ne spune că Dumnezeu a dat omului misiunea să stăpânească asupra pământului și să domine pe celelalte creaturi. Rezultă de aici că omul are dreptul să posede bunuri. Dreptul la proprietate privată este recunoscut de Dumnezeu. Însă acest drept este limitat, în fiecare caz, de dreptul celorlalți. Dumnezeu ne cunoaște slăbiciunea: suntem adeseori tentați să luăm ce aparține altora. De aici această poruncă.

Sunt multe moduri de a fura. Semnalăm câteva exemple în mod deosebit: furturi propriu-zise, de la atac armat și spargerii până la mică pungășie; fraude sub toate formele: balanțe false, contabilitate inexactă, false declarații de impozit (se afirmă uneori: a fura statul nu înseamnă să furi.); datoriile pe care uiți dinadins să le mai plătești (sau cărțile care uiți să le mai dai înapoi); excrocheria care profită de ignoranța sau naivitatea altuia. Și această listă ar putea continua la infinit. Dumnezeu interzice necinstea sub toate formele.

2. Se cuvine fiecăruia dreptul său (Matei 22:15-22)

În acest pasaj Isus ne dă un exemplu pozitiv, care trebuie să ne ferească de necinste. La întrebarea dușmanilor săi, care căutau să-L prindă cu ceva, Isus răspunde declarând că trebuie dat fiecăruia dreptul ce I se cuvine.

a) Ceea ce este datorat societății. “*Dați Cezarului ce este al cezarului!*” Omul are obligații față de societate și în mod deosebit față de stat. Fără ordinea și protecția asigurată de autoritățile civile, viața ar fi imposibilă. A refuza plata datoriei către societate înseamnă de asemeni să furi.

b) Ceea ce este datorat lui Dumnezeu. *“Dați lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”*. Ce trebuie să dăm noi lui Dumnezeu? Adorare, iubire și ascultare mai întâi de toate. Dar și buna utilizare a bunurilor pe care ni le-a încredințat. Bani noștri nu ne aparțin în sens propriu; noi suntem doar giranții lor, administratori.

B. ADEVĂRURI CARE NE FAC SĂ TRĂIM

1. Dumnezeu ne cere să fim cinstiți

Este atât de ușor de a te lăsa tentat să pui stăpânire pe cea ce aparține altuia și aceasta nu numai din lăcomie. Poate să fie lenea care să ne împingă la aceasta, sau nevoia, sau dorința de a ajuta pe cineva în nevoie. Nici o situație, însă nu justifică violarea poruncii divine: *“Să nu furi!”*

2. Dumnezeu vede și condamnă acțiunile noastre necinstite

În comportarea noastră cu semenii noștri, ajunge să fii șiret și descărcăreț pentru a apărea cinstit. Esențialul jocului este să nu fii prins, nici văzut, nici cunoscut. Dar dacă șireteniile noastre pot înșela pe oameni, în schimb ele nu pot înșela pe Dumnezeu, care cunoaște toate gândurile și dorințele noastre cele mai ascunse. Noi vom avea de dat socoteală înaintea Lui. Isus ne reamintește că Dumnezeu nu este nicidecum indiferent față de acțiunile noastre, care pricinuesc cuiva un neajuns, care pune pe cineva într-o situație proastă și care face cuiva rău sau prejudiciu.

3. Suntem administratorii bunurilor ce ni le încredințează Dumnezeu

Un girant sau un administrator necinstit nu-și va păstra mult timp locul său de muncă. Dumnezeu ne-a permis să posedăm bunuri, mai multe sau mai puține, după caz. Fie deci că suntem bogați sau săraci, noi trebuie să dăm socoteală lui Dumnezeu de utilizarea care o dăm acestor bunuri. A le întrebuința numai într-un scop egoist, căutând numai propriul nostru interes, este o dovadă de necinste în ochii lui Dumnezeu.

Pilda Samaritanului ne arată exemplul de o bună utilizare a banilor săi. Preotul și levitul din aceeași pildă (Luca 10:25-37) au furat realmente pe rănit de ajutorul care I se datora, pentru simpla rațiune că el avea nevoie și era în mare nevoie.

“Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit”.
Efeseni 4:28

De citit: Iosua 7:19-26, Matei 22:15-22, Marcu 11:15-19, Luca 19:1-10, Deuteronom 25:13-16, Matei 6:19-23, Efeseni 4:25-32

Agar era roaba soției lui Avraam, Sara. Ea nu avea nici un drept în casă, trebuia să se supună stăpânei ei fără nici o împotrivire, fiind nebăgată în seamă în mod deosebit, dar ducând o viață mulțumitoare în casa lui Avraam. Aceasta a fost situația ei, până în ziua când Sarei, care nu putea avea copii, i-a venit ideea să i-o dea de nevastă lui Avraam, pentru a-i dăruia acestuia moștenitori.

În acele vremuri, copiii născuți în asemenea condiții, erau considerați legitimi, beneficiind de toate drepturile. În aceste condiții, Agar putea să rămână fără copil, dacă stăpâna ei ar fi alungat-o.

Ca nevastă a lui Avraam, Agar rămâne însărcinată și-și arată adevărata față. Începe să o disprețuiască pe stăpâna ei și, bineînțeles că Sarei nu-i place deloc. Sara nu ține cont că ea a fost cea care a determinat-o pe roaba ei să ajungă în situația aceasta și se poartă urât cu ea. Pentru a scăpa de stăpâna ei, Agar fuge în pustie, unde ar fi putut muri foarte repede.

Disperată de situația în care se găsea, se oprește la o fântână. Acolo îi vorbește Domnul. Ea spune cum a persecutat-o stăpâna ei și cum a trebuit să fugă.

Domnul, care are totul sub control, o sfătuiește să se întoarcă la stăpâna ei și să-i fie supusă ca întotdeauna. Îi promite că și copilul ei va fi binecuvântat și se va avea mulți urmași pentru că și el este copilul lui Avraam. Ea numește fântâna unde i-a orbit Domnul, „*El Roi – fântâna celui viu care mă vede*” Gen.16:14).

După această întâlnire, Agar se întoarce acasă și este supusă și ascultătoare. Întâlnirea cu Dumnezeu, promisiunea Lui pentru fiul ei, i-a mărit credința în ajutorul Domnului și putea să fie liniștită. La vremea împlinită îl naște pe Ismael. Lucrurile sunt liniștite și copilul crește.

Domnul s-a îndurat și de Sara, iar când Avraam avea 100 de ani, ea îl naște pe Isaac, copilul făgăduinței. Acest eveniment produce bucurie mare în familia lui Avram, și este organizată o petrecere mare.

Nu știm motivele pentru care Ismael râde, dar Sara îl vede și se supără foarte tare. Poate Sarei i s-a părut că râsul lui este ironic și atunci îi cere lui Avraam să o alunge pe Agar și pe copilul ei, pentru că numai Isaac va fi moștenitorul legal al lui Avraam și care va purta cu adevărat numele lui (Gen.20:12-13).

La început Avraam nu vrea să o alunge pe Agar și pe Ismael, dar Domnul îi vorbește și îi spune să o asculte pe Sara, pentru că El, Dumnezeu, îi va purta de grijă și lui Ismael.

Încrăzător în promisiunea primită cu privire la Ismael, Avram îi dă Agarei mâncare și un burduf cu apă, iar apoi o lasă să plece în pustie.

Rătăcind prin pustie, cu mâncarea și apa pe terminate, Agar și fiul ei își așteptau sfârșitul.

Obosită și disperată, îl lasă pe Ismael sub un umbrar și ea se depărtează ca să nu-l vadă cum moare chinuit de foame și mai ales de sete.

Se pare că pe moment, din cauza disperării, a uitat ce i-a promis Dumnezeu. În această stare o găsește Dumnezeu și îi vorbește din nou. Îi promite binecuvântarea copilului ei, din care va ieși un neam mare (Gen.21:17-18).

Atunci i s-au deschis ochii și a văzut un izvor de apă. Ea și copilul au băut din el și așa au supraviețuit. Au locuit în pustia Paran, iar Ismael a ajuns vânător cu arcul. Ismael s-a căsătorit cu o egipteancă (Gen.21:21). Din el au ieșit doisprezece voievozi, așa cum i-a promis Domnul lui Agar.

Despre Agar, Biblia nu ne mai spune nimic, dar credem că a trăit mulțumită lângă fiul său, crescându-și cu drag nepoții.

De la Agar învățăm că trebuie să fim mulțumite cu locul pe care ni-l pregătește Dumnezeu, iar dacă viața ne dă o șansă mai mare, să nu ne mândrim, să știm de unde am plecat și să nu disprețuim pe nimeni, căci lucrul acesta nu-i place lui Dumnezeu, iar nouă ne aduce numai neazuri.

Smerenia și ascultarea să fie cele care să ne călăuzească toată viața, ca Dumnezeu să ne poată binecuvânta.

Să nu râdem de „darul lui Dumnezeu” cum a făcut Ismael, căci acest lucru este un păcat și păcatul duce de la casa binecuvântării, în deșertul durerii și mizeriei.

Să credem în promisiunile lui Dumnezeu, chiar dacă ele întârzie să se împlinescă, dar care vin totdeauna la timpul potrivit. Amin.

Florica Socaciu

Dumnezeu este sfânt și sfințenia este condiția necesară pentru păstrarea sănătății universale. Prezența temporară a păcatului în lume și consecințele lui dezastruase nu fac decât să accentueze și mai mult această necesitate.

Sfințenia lui Dumnezeu, mania lui Dumnezeu și sănătatea întregii creații sunt unite inseparabil. Mânia lui Dumnezeu nu este altceva decât intoleranța Sa față de tot ceea ce degradează și duce la distrugere.

Reflecții și concluzii

„Împăratul Roboam s-a sfătuit cu bătrâni cari fuseseră lângă tatăl său Solomon în timpul vieții lui și a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?”

1 Împărați 12:6

Reflecții: Se povestește că un tânăr casier al unei bănci a fost numit succesorul președintelui băncii, care a ieșit la pensie. Într-o zi tânărul s-a dus la bătrânul președinte și i-a spus:

- Știți că urmează să vă înlocuiesc la președinția acestei bănci și aș fi deosebit de recunoscător pentru orice sfat pe care mi l-ați da.

Președintele a răspuns:

- Am numai două vorbe: decizii corecte.
- Domnule a spus tânărul, dar cum poate cineva să ia decizii corecte?
- Reține un singur cuvânt: experiența!
- Și aceasta este de folos, domnule, dar cum poate cineva să câștige experiență?
- Încă două cuvinte, tinere, a răspuns bătrânul: decizii greșite.

La întrebarea lui Roboam adresată bătrânilor, aceștia l-au sfătuit: “Ușurează-le sarcinile, fii slujitorul lor și te vor sluji cu bucurie”. Era un sfat înțelept, dar Roboam nu l-a acceptat, ceea ce înseamnă că nu a învățat nimic din deciziile greșite ale tatălui său.

Concluzii: Dumnezeu vrea să profităm învățând și de la alții cum să trăim creștinește. Iată de ce Biblia este atât de deschisă atunci când vorbește de păcatele, falimentele și neajunsurile slujitorilor pe care și i-a ales.

Da, și noi vom face greșeli, dar putem evita multă durere, ascultând sfatul părinților iubitori, al unor oameni care dețin cunoștințe importante și cel al Bibliei însăși.

Duhul sfânt folosește experiența altora, bună sau rea, pentru a ne călăuzi pe cărarea neprihănirii.

Înțelepciunea câștigată-n focul vieții

Nu se pierde și nu e deloc de lepădat.

Se poate învăța și de la aceia care

Ne-mpărtășesc din cele ce ei au învățat.

Învăță din greșelile altora; viața este prea scurtă pentru a le face tu însăși pe toate.

Letiția Drăgan

Bătrânețe, școală - naltă

„Anii vieții noastre se ridică la 70 de ani, iar pentru cei mai tari la 80 de ani.”

Ps. 90 :10

„Ei aduc roade și la bătrânețe, sunt plini de suc și verzi.”

Ps. 92 : 14

„Nu mă lepăda la vremea bătrâneții, când mi se duc puterile nu mă părăsi!

Pentru mulți am ajuns ca o minune, dar Tu ești scăparea mea cea tare.

Să mi se umple gura de laudele Tale și-n fiecare zi să Te slăvească.’

Ps.71:7.8.9

M-am bucurat și m-am cutremurat în fața „*corului de vulturi*” (Evrei 13:7) și trebuie să mărturisesc că am avut de învățat și am primit sfaturi, ca din partea Domnului, de la aceste minunate „Mame în Israel”. Știu că nu le pot aminti pe toate dar mă voi opri doar la câteva persoane „sfinte mame” care m-au sprijinit în multe privințe, în special prin rugăciunile permanente și încurajările lor de când participam și eu în ziua de marți la ora de rugăciune a surorilor baptiste de la Golgota. Aici mi-am încredințat întodeauna casa și copiii mei Domnului și am cerut ajutorul în rugăciune pentru toate problemele. După rugăciunea sorei Victoriei Adaș - vă spun un secret - pentru mamele tinere cu copii, plecam încredințată că Dumnezeu a luat aminte și a pecetluit cu Duhul Sfânt lupta și biruința în acest domeniu atât de delicat ca mântuirea copiilor noștri.

Mi-am amintit cum am cunoscut-o pe sora Maria Jurjeu: cei doi copii pe care i-am adus la binecuvantare erau tare agitați și obosiți. Stând pe bancă s-a apropiat de mine și mi-a spus : „ bucură-te și laudă pe Domnul pentru că ți-a dat copii așa frumoși și sănătoși”. Bineînțeles că în inima mea m-am revoltat - după cât era de cochetă credeam că nu știa ce înseamnă doi copii foarte mici - dar tot atât de repede a trebuit să cer iertare Domnului Isus când această soră simpatică mi-a spus așa: „ și mie mi-a dat Dumnezeu șase copii și-I mulțumesc pentru ei, e un sacrificiu dar răsplata este mare și aici și dincolo”. M-a învățat (atunci nu știam că voi primi și eu șase copii de la Dumnezeu) să-i prețuiesc, să-i îngrijesc cu bucurie căci sunt cel mai de preț dar cu care ne vom duce sus, dacă stăruim cu smerenie în credință (1 Timotei 2:15).

Și „ Mame în Israel” ca Maria Jurjeu, Floare Sburătură, Ileana Gal imi știau copiii pe nume, măsurile lor, zilele de examene și stăruiau în rugăciune pentru ei deoarece încredințam aceste probleme grupului de rugăciune.

Surorile aveau înființate grupe de misiune pentru vizitarea bătrânilor și bolnavilor - "Societatea surorilor Marta", "Societatea fetelor Crinul" și Grupul Agape" – după cum mărturisește sora Ileana Gal, care m-a impresionat prin energia și bucuria cu care pregătea sărbătoarea viitoarelor mame.

Astăzi, când le privesc după atâția ani petrecuți „la picioarele Domnului Isus” văd că nu și-au pierdut nădejdea și credința. Cred că Dumnezeu va răsplăti și osteneala aceasta care nu se vede – orele petrecute pe genunchi aici în casa lui Dumnezeu, unele lângă altele, sprijinindu-se și încurajându-se din Cuvânt. Cer iertare tuturor surorilor neamintite aici cât și celor amintite știind că nu-și doresc decât răsplata de la Tatăl Luminilor și sunt de acord cu această rugă: „Tată plin de har, ajută-mă să îmbătrânesc cu grație și frumos, vreau să-mi umplu mintea și sufletul de Tine așa încât atunci când frumusețea fizică pălește, frumusețea spirituală să-I poată lua locul. Frumusețea fizică este un dar – cea spirituală este o realizare – ajută-mă să o realizez printr-o permanentă însoțire cu Tine”.

Anișoara Bojoga

Ce școală-naltă-i bătrânețea,

E cea din urmă facultate.

În ea înveți, nu cum s-adună

Ci cum se lasă-n urmă toate.

Talent, putere, frumusețe,

Tot ce te împodobește odată,

Se scutură ca trandafiri

Mușcați de brumă și de zloată.

Zărești adesea în oglindă

Un chip străin și ți se pare

Că totul e un joc de umbre

Și de oglinzi deformatoare

Și totuși dacă fața-i strâmbă

Iar pașii-mpleteciți și grei

Tu porți în piept o așteptare

Un freamăt lin de porumbei

Și dacă treci prin școala toamnei

Și-nfioraților nămeți,

Tu ști c-ajungi bogat și tânăr

La poarta nesfârșitei vieți.

Să poți păstra în suflet pace

Când ești ca marmora sub daltă

Să pierzi orice, dar nu nădejdea

Ce har măreț e bătrânețea.

Ce școală-naltă!

PROVOCARE

Într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, ne spune apostolul Pavel în Romani 12:4.

Dar, *“Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.”*, citim în Efeseni 4:16

Fiecare soră își pune întrebarea cum poate sluji în trupul lui Hristos. Unul din răspunsuri poate fi găsit în cartea lui Bruce Wilkinson - Cel ce dă Viziune. “A doua zi dimineața, Omul Obisnuit s-a sculat devreme, gata să înceapă. Bineînțeles că n-avea idee de unde să înceapă. Erau așa de multe nevoi, că se simțea copleșit. El era doar ... unul singur.

Dar s-a hotărât să înceapă cu începutul. A văzut nevoia cea mai apropiată de el și a încercat s-o satisfacă. A consumat ceea ce avea. A făcut ce a putut. A folosit ce știa. În fiecare zi îl ruga pe Cel ce dă Viziune să-l ajute și să-l călăuzească.

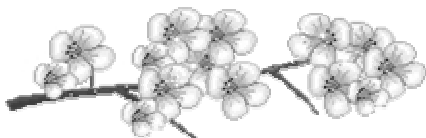
Și lucrurile au început să se schimbe....”

Provoc la această lucrare pe oricare soră care dorește ca Dumnezeu Să lucreze prin ea, și să nu uităm :

“Orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl” . Coloseni 3:17.

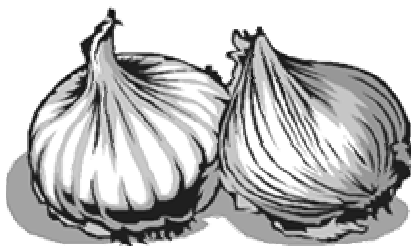
Dacă vreo soră va fi inspirată de acest îndemn, să scrie cum a lucrat Dumnezeu

Violeta Dupu

Ceapa, alimentul-miracol

Aliment de bază sau condiment, albă, roșie, galbenă sau verde, fiecare cu aroma sa, ceapa este un ingredient folosit de mii de ani

Cu o valoare culinară deosebită, ceapa este un aliment care n-ar trebui să lipsească din meniul nostru zilnic. Poate fi mâncată crudă, fiartă, coaptă, prăjită sau chiar uscată, în diverse preparate. Întrucât prepararea termică îi distruge calitățile nutritive, se recomandă să fie consumată crudă. Pentru persoanele cu stomac sensibil, ceapa se

poate lăsa la macerat în ulei de măsline pe timpul nopții și apoi poate fi utilizată a doua zi în salate. De asemenea, mai poate fi „înmuiață” dacă o introducem un timp într-un recipient cu apă, sare și suc de lămâie.

Ceapa are calități medicinale uluitoare și înlocuiește o pungă de medicamente! Principalii constituenți sunt vitaminele C, E, B6, potasiul, fosforul și calciul, sodiul, fierul, sulful, iodul, siliciul etc. În plus, este slabă caloric (100 g = 38 kcal) și ajută la arderea grăsimilor. Cei care o mănâncă sunt mai puțin expuși bolilor cardiace, răcelilor sau reumatismului. Apreciată pentru virtuțile sale terapeutice, tonice și antiinfecțioase, ceapa este un factor de sănătate și de longevitate.

De ce plângi când o cureți? Ceapa are un bogat conținut în compuși cu sulf. Parte dintre aceștia sunt responsabili de aroma și efectul iritativ al ochilor, care produc lăcrimarea.

Trucuri în... foi de ceapă!

- * Ceapa se va rumeni mai bine dacă, în timpul sotării în ulei, se va adăuga puțin zahar;
- * Ceapa calită va fi mai gustoasă dacă în prealabil se va trece prin făină;
- * Dacă în salată se va pune ceapă crudă, atunci aceasta se va toca, se va așeza în strecurătoare și se va opări. Așa va fi mai gustoasă;
- * Ceapa înghețată va redeveni proaspătă dacă se va ține 3 ore în apă rece;
- * Contra mirosului neplăcut mănâncă lămâie, pătrușel sau propolis;
- * Și foile de ceapă conțin multe vitamine și minerale; nu le arunca, ci spală-le și adaugă-le în mâncare (când fierbi ciorbe, sos de pește, de carne), apoi scoate-le după ce s-au fiert.

Poftă bună !

Cartofi țărănești cu ceapă

Ingrediente: un kg cartofi, două cepe, doi morcovi, o jumătate de țelină, o jumătate de lingură vegeta, doua-trei linguri pastă de tomate, o lingură de pătrunjel tocat și câteva frunze de telina, doua-trei linguri ulei.

Preparare: Ceapa se toacă mărunt, morcovul se taie cubulețe, iar țelina se dă pe răzătoarea mică. Toate se pun la călit cu apă și ulei. După ce s-au călit, se pune apa și se lasă să dea în clocot. Apoi se pun cartofii tăiați cubulețe și se lasă la fiert cam 20 min. Când sunt aproape gata, se pun pasta de tomate, condimentele și se mai dă în câteva clocote. Se presară cu verdeată tocată fin.

Salata de ton cu ceapă

Ingrediente: o conservă ton, o conservă porumb, două cepe, 4-5 linguri maioneză.

Preparare: Tonul se scoate din conservă și se pune într-un vas. Porumbul se scurge de zeamă și se pune peste ton. Ceapa curățată și spălată se toacă mărunt și se pune peste celelalte ingrediente, împreună cu maioneza de post, și se amestecă bine. Se servește rece.

De ce ?

Ultima dată când am încercat să fac bezele, nu mi-au reușit. Când am adăugat zahărul în timp ce băteam albușurile, compoziția a devenit lichidă și nu s-a închegat. De ce? Ce s-a întâmplat ?

Bezeaua este pur și simplu o spumă de albușuri bătute, stabilizată și îndulcită cu zahăr. Fie că preparați o bezea moale, cu care glazurați o prăjitură, fie că o faceți tare, pentru bezeaua în sine, important este ca zahărul să fie adăugat încet. Separați albușurile de gălbenușuri (este mai ușor când ouăle sunt reci), apoi aduceți albușurile la temperatura camerei. După ce le-ați bătut spumă, adăugați zahărul doar o lingură odată, bătând în continuu, până când spuma se întărește și nu cade de pe tel.

La multi ani !

Salutăm surorile născute în luna **Mai** cu

Psalmul 16:7-9

„Eu binecuvintez pe Domnul care mă sfătuiește, căci până și noaptea îmi dă îndemnuri inima.

Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei; când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se veselește și trupul mi se odihnește în liniște.”

☞ Pe munte torențele se revarsă cu putere la vale, croindu-și singure cursul, dar în câmpie de multe ori trebuie săpate canale, cu multă trudă pentru ca apa să curgă. Tot așa este și cu cei ce trăiesc pe înălțimi cu Dumnezeu, Duhul Sfânt își croiește calea după cum îi place Lui, în schimb cei care dedică puțin timp rugăciunii și părtășiei cu Dumnezeu trebuie să se organizeze cu mult efort.

☞ Împarte pâinea cu alții, doar așa are gust,
Împarte Cuvântul cu alții, e prea bogat doar pentru tine
Împarte suferința cu alții, este încercarea fraților tăi,
Împarte lumina cu alții și va fi alungat întunericul.

„Serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” se desfășoară după următorul program:

Vineri: orele 18,00 – 20,00

Duminică: orele 9,00 – 12,00

18,00 – 20,00